

Poněvadž pak nalézací soud na podkladě skutkových zjištění též důvodně usuzuje na stěžovatelův zlý úmysl předložením padělaných stvrzenek uvést v omyl jednak zákazníka, jednak též kontrolní orgány puncovního úřadu, oproti nimž bylo těchto padělků též skutečně použito, bylo zmateční stížnost zamítnouti.

Čís. 6333.

Nedokonaným sváděním ve smyslu § 9 tr. zák. je jakékoli svádění k trestnému činu, které zůstalo bez výsledku ať již proto, že se sváděný nedal svést (nezdařené svádění), nebo proto, že čin neprovedl (bezvýsledné svádění), nebo proto, že byl již před sváděním odhodlán k činu (alias iam facturus).

(Rozh. ze dne 3. března 1939, Zm I 22/38.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl částečně zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu, pokud jím byl obžalovaný A. zproštěn podle § 259, č. 2 tr. ř. obžaloby ze zločinu spoluviny na vyhnání plodu podle §§ 5, 144 tr. zák., zrušil napadený rozsudek, pokud zprostil obžalovaného A. obžaloby, že nastrojil radou a poučením zlý skutek B-ové, a vrátil věc soudu první stolice k novému projednání a rozhodnutí.

Z d ů v o d ů:

Dlužno částečně přisvědčiti zmateční stížnosti státního zastupitelství, napadající rozsudek důvodem zmatečnosti podle § 281, čís. 9 a) tr. ř. toliko pro výrok zprošťující obžalovaného A. podle § 259, čís. 2 tr. ř. obžaloby pro zločin podle §§ 5, 144 tr. z., spáchaný tím, že dne 16. srpna 1938 v N. radou, poučením a pomocí při zákroku zlý čin B-ové nastrojil a přispěl k bezpečnému jeho vykonání.

Nalézací soud zjistil toto: C. přerušila těhotenství B. Když B. za tím účelem přišla k C., byla u C. neznámá žena. Proto musela B. čekat v kuchyni, kde byl přítomen obžalovaný A. Když B. projevila strach, odvětil jí A., aby se nebála, že to nic není, že to nebolí a že se jí nic nestane. Po odchodu neznámé zavolala C. B-ovou do pokoje, měřila jí teplotu a řekla A., aby jí ohřál vodu. Pak omyla B-ovou a manuálně jí přivodila potrat.

V dalším rozsudek uvádí, že A. popíral jakoukoliv účast na zákroku C. na B. a že B. tvrdí opak; rozsudek ponechává nerozřešenu otázku, komu uvěřil, poukazuje toliko na příkré rozpory mezi obhajobami B. a A. a dovozuje, že B. přes to, že v kuchyni C-ové v posledním okamžiku v přítomnosti A. projevila jakési kolísání ve svém rozhodnutí, byla odhodlána svou trestnou činnost dokonati. Pokud jde o pomoc při zákroku, prohlašuje nalézací soud, že se nedalo zjistit, zda A. věděl, k čemu C.

potřebuje teplou vodu. Jinak odůvodňuje napadený výrok úvahami vyznívajícími v ten smysl, že počínání A. je beztrestné, ježto B. byla k trestnému činu již rozhodnuta, a takto rada a pomoc A-ova se minula výsledkem.

Právním zmatečným stížnost vytýká, že tento názor je pochybený. Nalézací soud poukazuje k tomu, že kolísání projevené B-ovou v přítomnosti A. nelze považovati za rozhodnutí, upustiti od dalšího počínání, nýbrž spíše za rozčilení způsobené čekáním, má — jak jasně vyplývá z dalších jeho úvah — za to, že i když snad A. působil na vůli B., nemělo to v ů b e c účinku, tedy ani ne v tom směru, že byla ve svém zločinném úmyslu již dříve pojatém utvrzována nebo posilněna působením A. Předpokládá takto možné intelektuální pomocnictví A., považuje je nalézací soud za beztrestné jen proto, že se minulo výsledkem. Při tom však přehlíží ustanovení § 9 tr. z., podle kterého je trestné jakékoli svádění k trestnému činu, zůstalo-li bez výsledku, ať již proto, že sváděný se nedal svést (nezdařené svádění) nebo že čin neprovedl (bezvýsledné svádění) nebo že již před sváděním byl k činu odhodlán (alias facturus) (srov. Kallab, Trestní právo hmotné, str. 74.).

Názor nalézacího soudu, že, dává-li pachatel jinému rozkaz anebo radu (roz. k provedení trestného činu), lze jej jen tehdy považovati za trestného, jestliže se toto počínání nemine výsledkem, je proto mylný a zatížil tedy nalézací soud napadený výrok dovolaným důvodem zmatečnosti; bylo tudíž výrok ten zrušiti, pokud jej nalézací soud opírá toliko o mylný právní názor právě doličený. Nalézací soud činí tak, pokud obžaloba klade obžalovanému A. za vinu, že radou a poučením nastrojil skutek B. Co se týče poskytnuté jí pomoci při zákroku, odůvodnil nalézací soud zprošťující výrok též tím, že se nedalo zjistiti, zda A. věděl, k čemu C. potřebuje teplou vodu, a vylučuje tak v tom směru subjektivní stránku skutkové podstaty zločinu jemu za vinu daného. Výrok ten zmatečnou stížností vůbec nenapadá.

Bylo proto jí vyhověti jen potud, pokud napadá výrok zprošťující obžalovaného A. obžaloby, že úmyslně radou a poučením nastrojil zlý čin B. a tím spáchal zločin podle §§ 5, 144 tr. z., a výrok ten zrušiti, naproti tomu zamítnouti zmatečnou stížnost jako bezdůvodnou.

Ježto rozsudek nemá, zejména ve směru vědomí obžalovaného A. o povaze a účelu návštěv B. u C., aby se mohlo ihned v tom směru rozhodnouti, a takto nelze se obejiti bez nového hlavního přeličení, bylo věc vrátiti soudu první stolice k novému projednání a rozhodnutí v rozsahu zrušení.

Čís. 6334.

»Jinými podobnými výkony« ve smyslu § 6, odst. 1 zákona o ochraně cti je rozuměti i řeči poslanců ve sněmovně.

Betzestné jest jen věcné posuzování výkonu, které se obírá věcí a týká se přímo samého výkonu.